

{ همیش زن در آجتمایع و خانواده }

از آغاز ازمنه در محیط خانواده اغلب زن در خانه میماند و مرد برای کسب معاش و روزی همسر و کودکانش از منزل بیرون میرود - این تقسیم کار بر حسب قوانین طبیعت و مناسب با ساختمان بدنی برقرار شده است .

رفته رفته جامعه دارای سازمان و تشکیلات مشود و در تمام فلکرهای مادی و فکری توسعه میباشد ، مرد عامل تکامل و ترقی با پیشرفت و توسعه جامعه پیش میرود . آیا زن بایستی عقب بماند و از ثمره درخت داشت چون او محظوظ و متع میگردد ؟ ما معتبر فیم که نه تنها حق استفاده از آن را دارد بلکه از لحاظ اینکه بالاخره مانند مرد یک فرد انسانی است دارای حساسیت و هوش و فراست کامل ، بدان موظفو مکلف میباشد .

مرد قبل از همه چیز بعنای اعم فرزند زن است : اوست که بوی زندگی میبخشد و شیرش میدهد و قدمهای او لیه اش را راهنمایی میکند و او را در شناسائی عالم خارج هدایت و رهبری مینماید . کودک ابتدا با احساسات زندگی میکند که با متائر ساختن فکر و روحش حس زیبائی را در او بیدار میسازند ولی مگر میتواند از میان تمام آنچه که بوسیله حواس درک شده اند بهتر و برترش را تشخیص دهد و بالاخره لیاقت کسب ذوق زیبائی را بتهائی دارا باشد ؟ مگر وظیفه مادر نیست که اورا با این رموز آشنا سازد ؟ ذوق زیبائی اشیاء زیبائی روح چشمها از مناظر خشن منصرف میگردند و روح از برخورد با احساسات مبتذل و عامیانه و عملیات پست آزرده و رنجیده میشود . بدین ترتیب روح کودک از تصور زیبائی خارجی بتصور زیبائی داخلی و بالاخره تصور نیکی و بدی ارتقاء میباشد . همچنانکه مادر توانسته است این روح کوچک را با اشیاء قشنگ و زیبای آشنا دهد خواهد توانست اورا با فکار عالی رهبری نماید .

بهمان نسبت بایستی بشکل ظاهر جسمانی کودک نیز توجه کردد ، اورا تحت مواضیت و مراقبت قرار داد همچنانکه با غبانی لایق گیاه قشنگی را پرورش میدهد ، اما برای انتخاب بذرخوب و برای اینکه آنرا در روح کاملاً ساده و بی تجربه کودک جای داده بتواند رشد و نموش دهد بایستی خود مادر قبل از آنرا دارا باشد . برای نشوونمای کامل بدن بایستی بتوان مواضیت های را که برای رشد کامل جسمانی موجود مناسب

اند تشخیص داد.

مگر نه اینست که زن تحصیل کرده با تقدیم و تفضل بزنان جاهل و نادان باین ایده آل تربیتی بهتر جواب خواهد داد؛
تعلیم و تربیت بشر را از عالم حیوانی دور می‌سازد و هوش و فراست را اصلاح و تکمیل می‌کند قضاوت و فکر انتقاد را بیدار می‌سازد. تعلیم و تربیت است که وی را بشناختن افکار دقیق عقلانی که شخص را از قضاوت‌های بیهوده و اعمال و عادات موهم دور می‌سازند سوق میدهد. چه با زنان نادانی که هنورهم اطفال خود را بکمک روش‌های اولیه که غالبا خطرناک اند مواضیت مینمایند!

تعلیم یافتن یعنی دیده جان را بدنیای زیبائی باز کردن و بتماشای پرده‌های رنگارنگ و استماع نعمه‌های عبرت خیز جاندار و بیجمان خوگرفتن، یعنی درخود و دیگران بجهت‌جوی انعکاس حقایق بزرگ اخلاقی که در کتابها مکشف است پرداختن، یعنی با درک حس لیاقت در مرد وزن و آزادی در خود و همنوعان خود سخت پابند اجتماع بودن. چگونه ممکن است زن آلوده به‌رذالت اجتماعی و اخلاقی و فکری بتواند این حس لیاقت و مناعت و آزادی را در کودک ایجاد نماید؟ تأثیر مادر در کودک چنین است. اینجا بهتر است سخنان نویسنده بزرگ فرانسوی را متذکر شویم که می‌گوید: هر لحظه در افکارم، در سخناتم، مادرم را در خود می‌باشم.

حال زن را از لحاظ وظیفه ایکه در عالم ازدواج دارد در نظر می‌گیریم: آیا زن بایستی منحصرا مادر بچه‌های مرد و خادمه خانه باشد؟ قبل از همه چیز وی شریک زندگی مرد است که در سرنوشت خوب و بد خود دست بددست وی راه زندگی را می‌پیماید. زن تحصیل کرده و دانای برای مرد بهترین پشتیبان و کمک اخلاقی خواهد بود.

در بلایا و محن اوست که با کلمات تسلی بخش و سخنانی که روح را بعالی بالاتر از ظواهر فریبینده ارتقاء میدهند مرد را قوت قلب و اضمیان خواهد داد با نصائح خود خواهد توانست اورا هدایت و رهبری نماید. مگر هردو درخانواده یک هدف مشترک ندارند؟

خستگی کار و غم و اندوه همسرش را با سحر و افسون کلامش که می‌تواند باقتضای مقام و موقع پر شود و هیجان، معقول و مناسب و حتی عمیق و متوفکرانه باشد رفع خواهد نمود. مگر توافق فکری و یارای قضاوت داشتن در باره نظم و نثر، علوم و فنون، افکار تازه و بالاخره در باره همه‌چیز اساس سعادت و شادی‌های زندگی نیست، شادی

لذت بخشی که آنرا با همسر خود درک توان کرد ؟ زن تحصیل کرده میتواند محیط آرامی که برای هر کار فکری لازم و ضروری است ایجاد نماید .

زیرا اوی ارزش سکوت و تفکر و تأمل را بخوبی میداند . بالاخره اوست که داخل خانه را با ذوق و سلیقه منظم و مرتب خواهد کرد و برای تشکیل یک مجموعه‌ام- آهنگ و متناسب که در نظر هر بیننده‌ای خوش‌آیند باشد بکوچکترین جزئیات ظاهر زیبائی خواهد بخشید .

حال زنان مجرد را در زندگی در نظر میگیریم: آیا ممکن است همگی ازدواج نمایند ؟ بعضی برای خود همسر مناسبی نیافرته‌اند و بعضی دیگر نمیخواهند ازدواج نمایند . اگر آنان را فاقد استطاعت مالی و بدون تعلیم و تربیت فرض نمائیم آیا برای همه آنان امکان دارد که بعنوان خدمتکار استخدام گردند ؟ امروزه کارهایی که مخصوصا برای زنان مناسب است وجود دارد : پرستاری بنگاههای خیریه کودکستانها و غیره ... چیزی که با چه بیانی میتوان وضع رقت بار زنانی را که باداشتن باز سنگین تربیت کودکان ناچارند تنها زندگی نمایند و با آنانکه دیگر طرف توجه نیستند و مانند تخته‌بارهای درهم شکسته یک کشتی غریق بدون وسیله معاش و زندگی دستخوش امواج مشکلات و گرفتاریهای زندگی هستند توجیه و تشریح نمود ؟

همان دلایل بنفع تعلیم و تربیت برای این و آن هردو صدق میکند حال کلیه زنان را از لعاظ اینکه موجوداتی متفکر و عاقلاند و حق دارند استعداد های را که طبیعت مانند مردان باشان نیز داده توسعه دهند تحت مطالعه قرار دهیم: طبق کدام قانون بایستی آنان را از تسلیهای ولذت‌هایی که یک مرد، یک شعر و یک کلمه می‌ساده پر- معنی در آنان ایجاد می‌کند و با آنان مجال می‌دهد لحظه‌ای چند فارغ از حقایق غالبا خشن و ناگوار زندگی از آرامش فکری و روحی برخوردار شوند و قادر به قویت و تربیت فکر و روح خود گردند محروم ساخته .

مسلم است که کارهای خانه‌داری با طبیعت زن بیشتر و بهتر مناسب است تا طبیعت مرد . و باز اینجا ممکن است تجدیدآتی قائل بود . ولکن میتوان کارهای خانه‌داری را با اشتغالات فکری سازش داد .